

Η ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ

Εσύ, δεν είσαι από κλωστές,
στον αργαλειό φαμένη,
με δόξα και με λευτεριά,
σε έχουν κεντημένη.

* * *

Εσύ, δεν είσαι ένα πανί,
απλό με κάποιο χρώμα·
είσαι ένα σύμβολο ιερό,
του έθνους μας εικόνα.

* * *

Εσύ, δεν είσαι μια κοινή,
σημαία σαν τις άλλες·
εσύ, 'χεις δείγματα τιμής,
τις τρύπες απ' τις μπάλες.

* * *

Εσύ, δεν πέφτεις στου εχθρού,
τα χέρια νικημένη,
πάντα σε κάστρα απόρθητα,
σε έχουν υψωμένη.

* * *

Εσύ 'σαι για τον Έλληνα,
καύχημα και ελπίδα,
γιατί σμίγουν επάνω σου,
θρησκεία και πατρίδα.

* * *

Σημαία μας τρισένδοξη,
του έθνους μας καμάρι,
η δόξα για στολίδι της,
εσένα έχει πάρει

Ποίημα 2^ο

ΟΧΙ

Ήρθαν ένα πρωί οι εχθροί,
με μια διαταγή στο στόμα,
να βάλουν πόδι οι καφεροί,
σε τούτο το ιερό το χώμα.

Μα ο ελληνικός λαός,
από τα βάθη των αιώνων,
δίνει το αίμα του αφειδώς,
πιστός στα λόγια των προγόνων.

Με ένα στόμα , όλο ψυχή,
ορθά κοφτά , απάντησε ΟΧΙ,
και γέμισε κάθε κορφή ,
από του Εύζωνα τη λόγχη.

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Μέσα στου χρόνου τις γιορτές λάμπει και ξεχωρίζει,
η εικοστή ογδόη μας τ' Οκτώβρη του σαράντα,
γιατί μια δόξα αθάνατη στον Έλληνα θυμίζει
και της τιμής το δρόμο του μπροστά του δείχνει πάντα.

* * *

Ποτέ ο Έλληνας σ' εχθρό κανένα παραδίνει,
τα ιερά του χώματα όσο κι αν του στοιχίσει
θυσία, στην πατρίδα του και τη ζωή του δίνει,
για να μπορεί ελεύθερος και με τιμή να ζήσει.

* * *

Αυτό το μήνυμα σ' εμάς φέρνει αυτή η μέρα,
σε κάθε ξένη επιβουλή ν' ακούγεται το «ΟΧΙ»
και ν' αντηχεί το σύνθημα: «Εμπρός, παιδιά, Αέρα»,
τη λευτεριά ο Έλληνας κερδίζει με τη λόγχη.

* * *

Έτσι ξανά την κέρδισε και τότε το σαράντα.
πάνω στ' Αλβανικά βουνά ο Έλληνας φαντάρος
κι έτσι και πάλι μόνος του θα την κερδίζει πάντα,
γιατί διαθέτει θέληση, ανδρεία, τόλμη, θάρρος.

ΣΑΝ ΤΟΥΤΗ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΡΑ

Πριν χρόνια σαν αυτή τη μέρα,
εβροντοφώνησαν το «ΟΧΙ»
και με το σύνθημα «αέρα».
όρμησαν με την ξιφολόγχη,
* * *

όλοι οι γενναίοι μας φαντάροι,
στης Πίνδου εκεί τα καταράχια,
τη νίκη ποιος θα πρωτοπάρει,
πάνω ψηλά στ' αετοράχια.
* * *

Αυτή τη μέρα ο στρατός μας
για να κρατήσουμε δικό μας,
αυτό το άγιο μας το χώμα.
άρχισε το μεγάλο αγώνα,

* * *

Για τούτο με υπερηφάνεια,
γιορτή ας κάνουμε μεγάλη
και με της δόξας τα στεφάνια.
ας στεφανώσουμε και πάλι,
* * *

κάθε ηρώων ανδριάντα,
που πάλεψε για ελευθερία
και εις την Πίνδο το σαράντα,
έγραψε νέα ιστορία

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Ψηλά στης Πίνδου τις κορφές
νύχτα και μέρα ακροπατούμε
ρούχα ζεστά, βόλια, τροφές
στα παλικάρια κουβαλούμε.

Το βάρος τούτο η καθεμιά
μ' άφραστη δύναμη σηκώνει
κι η ελπίδα για τη λευτεριά
τη θέλησή μας γιγαντώνει.

Το ύψος και τα διάσελα
στιγμή εμάς δε μας φοβίζουν,
ούτε από χιόνι, θύελλα
οι κρύοι ανέμοι που σφυρίζουν.

Τι κι αν τ' αγιάζι μας χτυπάει
στο πρόσωπο και στα μαλλιά,
εμείς το δρόμο μας κοιτάμε,
το πως θα πάμε πιο ψηλά.

Εμπρός, γυναίκες, Ελλήνων κόρες
εμπρός, μη χάνετε καιρό.
Κρίσιμες είν' τούτες οι ώρες
για τον ηρωικό μας το στρατό.

Ποίημα 6^ο**ΠΑΝΩ ΣΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ**

Πάνω στης Πίνδου τις ράχες.
 η σκέψη μου τώρα γυρίζει.
 και βλέπω τιτάνιες μάχες
 κι η σημαία ψηλά κυματίζει.

* * *

Τα παιδιά της Ελλάδας χτυπούνε,
 τον εχθρό το δειλό με ορμή
 και χύνουν το αίμα να ζούνε,
 με λευτεριά και τιμή.

* * *

Στο χέρι κρατώντας τη λόγχη,
 πολεμούν και κερδίζουν τη νίκη,
 παντού γράφουν με αίμα το ΟΧΙ
 κι αψηφούν του πολέμου τη φρίκη.

* * *

Κι αν σε λίγο η Πίνδος γεμίζει,
 με σταυρούς και χιλιάδες κουφάρια,
 κανένα τους πίσω δειλά δε γυρίζει,
 γιατί όλα τους είναι λαμπρά παλικάρια..

* * *

Τιμή και δόξα ανήκει,
 στης Ελλάδας αυτά τα βλαστάρια,
 που κέρδισαν με αίμα τη νίκη,
 στων ηρώων πατώντας τα χνάρια.

Ποίημα 7^ο**ΟΙ ΜΑΧΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ**

Της Ελλάδας τα βλαστάρια,
 πάνω κει στην Αλβανία,
 πολεμούνε σαν λιοντάρια,
 τους εχθρούς μας με μανία,
 * * *

Οι εχθροί υποχωρούνε
 κι όλοι όπου φύγει-φύγει,
 κι οι φαντάροι μας ορμούνε
 και τους παίρνουνε κυνήγι.
 * * *

Άλλους τους αιχμαλωτίζουν,
 άλλοι υψώνουνε τα χέρια
 και στρατόπεδα γεμίζουν
 με των Ιταλών τ' ασκέρια.
 * * *

Οι εχθροί όλοι τρομάζουν,
 μπρος στην τόλμη τη δική τους
 και οι σύμμαχοι θαυμάζουν,
 την τρανή τη δύναμη τους,
 * * *

Χωρίς όπλα και κανόνια.
 δίχως αεροπορία,
 νίκησαν μέσα στα χιόνια,
 μια τρανή αυτοκρατορία.
 * * *

Μόνα όπλα τους κρατούσαν,
 την ανδρεία, την ελπίδα,
 και με τούτα ενίκησαν
 και έσωσαν την πατρίδα.

Ποίημα 8^ο**ΣΤΗΝ ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ**

Όταν λύγισαν οι άλλοι,
από του εχθρού το βάρος,
στάθηκες εσύ ολόρθη
κι από σένα πήραν θάρρος.

* * *

Έτσι φύλαξες και πάλι,
τις αιώνιες Θερμοπύλες
κι έκλεισες εσύ μονάχη,
της ελευθερίας τις πύλες.

* * *

Σήκωσες ψηλά τη λόγχη,
σαν ατρόμητη Αμαζόνα
κι όλα τα παιδιά σου τρέξαν,
στον τιτάνιο αγώνα.

* * *

Κι έγραψαν πάνω στο χιόνι,
των βουνών με τόσο αίμα:
Πάντα η μεγαλοσύνη,
δε μετριέται με το στρέμμα.

* * *

Ω αθάνατη Ελλάδα!
όλη σου η ιστορία,
είν' αγώνες και θυσίες,
για τιμή κι ελευθερία

Ποίημα 9^ο

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ

Ήτανε νύχτα κι ήσυχη κοιπότανε η χώρα,
σαν του πολέμου ξέσπασε η φονική η μπόρα.
Όλη η Ελλάδα σύσσωμη σηκώθηκε επάνω
και φώναξε βροντόλαλα: ΟΧΙ δε θα πεθάνω!

Όλα της τα παιδιά μεμιάς τα κράζει, για να 'ρθούνε,
τείχος να κάμουν τα κορμιά οι βάρβαροι μην μπουένε.
Σε λίγες ώρες γέμισε η Πίνδος παλικάρια
και ρίχτηκαν στον Ιταλό ανήμερα λιοντάρια.

Φλάμπουρα νίκης ύψωσαν ψηλά σε κάθε κόχη
κι έγινε αστέρι μαγικό μέσα στη νύχτα το ΟΧΙ.
Εις το θρασύδειλο εχθρό φωνάζουν: «ΜΠΡΟΣ». «ΑΕΡΑ».
Κι αντιλαλούνε τα βουνά το σύνθημα ως πέρα.

Η νίκη τα ελληνικά τα όπλα στεφανώνει
κι όλους της δόξας το κρασί μεθά και τους ενώνει.
Χτυπούν χαρμόсуна παντού του έπους οι καμπάνες
και ακούγονται περήφανοι γύροι τρανοί παιάνες.

Γιορτάζει η Βόρεια Ήπειρος και βάγια μπρος υψώνει
και το φαντάρο Έλληνα με δάφνες στεφανώνει.
Αυτός της σκλάβας σύντριψε με μιας την αλυσίδα
Κι ελεύθερη την έδωσε στη μάνα της πατρίδα.

Το Αργυρόκαστρο ξανά κι η Κοριτσά και πάλι,
ήρθαν ελεύθερες κι οι δυο στη μητρική αγκάλη.
Κι όλο οι φαντάροι προχωρούν κι «αέρα, εμπρός!» φωνάζουν
κι οι Ιταλοί τρομάζοντας, στα πόδια τους το βάζουν.

Έτσι. οι Έλληνες νικούν. όπως συμβαίνει πάντα
και γράφουν με τη λόγχη τους το έπος του Σαράντα

Ποίημα 10^ο**ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ**

Στα βουνά της Αλβανίας,
της Ελλάδας τα παιδιά.
πολεμούνε τον εχθρό μας,
όλα τους με μια καρδιά.
* * *

Πολεμούνε σαν λιοντάρια,
εις την πρώτη τη γραμμή,
απ' το χώμα μας μην πάρει,
ο εχθρός μια σπιθαμή.
* *

Κάνουν τείχος τα κορμιά τους,
μην περάσει η σκλαβιά
και προσφέρουν τη ζωή τους,
για τιμή και λευτεριά.
* * *

Δεν φοβούνται ούτε βόλια,
ούτε χιόνι και βοριά
και την πείνα τους ξεχνούνε,
πάντα για τη λευτεριά.
* *

Δόξα στα παιδιά ετούτα,
που πολέμησαν σκληρά,
για ν' απλώσει στην Ελλάδα,
πάλι η νίκη τα φτερά.

Ποίημα 11^ο**ΟΤΑΝ ΘΑ ΜΕΓΑΛΩΣΩ**

Όταν θα μεγαλώσω,
θα πάρω ξιφολόγχη
και στους εχθρούς θα λέω,
πάντα κι εγώ το ΟΧΙ,
* **

θα πολεμώ γενναία,
για την ελευθερία,
να γράψει τ' όνομά μου,
χρυσό η ιστορία,
* **

Στη μάχη θάμαι πρώτος
και ήρωας θα γίνω.
Κανένας την Ελλάδα,
να πάρει δε θ' αφήνω..

Θα με τρομάζουν όλοι
και θα υποχωρούνε
και όλοι για εμένα,
θα έχουμε να πούνε.

Ποίημα 12^ο**ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ**

Του πολέμου εμένα,
δε με σκιάζει φοβέρα.
θα ορμώ μες στη μάχη
και θα λέω: Αέρα!

* * *

Τους εχθρούς μας θα κάνω,
να γυρίζουνε πίσω
και ποτέ την πατρίδα,
να μας πάρουν θ' αφήσω.

Στην Ελλάδα εχθρού μας
δεν πατάει ποδάρι,
γιατί στέκει φρουρός της,
καθ' αγνό παλικάρι.

Ποίημα 13^ο**ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΥ**

Ελλάδα μου, πατρίδα μου γλυκιά,
εσένα πάντα έχω στην καρδιά μου,
για σένα η σκέψη και οι χτύποι της καρδιάς.
για σένα οι πόθοι και τα όνειρα μου.

* * *

Θέλω μεγάλη πάλι να σε δω,
λαμπρή, τρανή και δοξασμένη,
θέλω του κόσμου νάσαι συ το φως
και σένα νάχει οδηγό η οικουμένη.

* *

Τ' αθάνατο σου αρχαίο πνεύμα,
τον κόσμο πάλι θέλω να φωτίσει
και η καρδιά ξανά όλου του κόσμου.
ελληνικά να αισθανθεί και να χτυπήσει

* * *

Πνευματική πατρίδα να σε νιώθουν,
όλοι οι λαοί της οικουμένης
και συ πάνω και πέρα απ' το χρόνο,
άφθαρτη και αιώνια να μένεις.